

Lumina Satelor

On. Red. «Transilvania» Schimb

Foaie săptămânală pe

Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 55—
Pe o jumătate de an " 30—
Pentru străinătate " 100—
Pentru America pe un an dolari 2—

Un număr 1 Leu.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
Sibiiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul IOSIF TRIFA.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Semne bune...

Sunt 2 luni de când am plecat din Sibiiu și dela această gazetă. In acest restimp am fost în popor. M'am pogorât în mijlocul poporului anumit să aflu ce frământări și ce stări sunt prin satele noastre. Multe cele am văzut pe unde am umblat, mai multe rele decât bune. Acum eu voiu spune ceva despre cele bune căci despre cele rele se spune și se scrie atât de mult de par'căi sătulă lumea de ele.

Eu am văzut prin satele noastre semne bune de îndreptare sufletească. Am văzut sate întregi răscolite de întrebările mântuirii sufletești și cuprinse de dorințele mântuirii sufletești.

E adevărat că trăim încă vremuri de cumplite stricăciuni sufletești, dar tocmai din mijlocul acestor stricăciuni se ridică dorul și dorința oamenilor de a se întoarce către Dumnezeu. Fiul cel pierdut din evanghelie când era mai stricat și mai prăpădit s'a hotărât să se întoarcă acasă la tatăl său. Așa și pe oamenii de azi, chinuți de atâtea frământări și năcazuri, i-a cuprins par'că un dor de a se întoarce la Tatăl ceresc.

Pe tot locul pe unde am umblat, oamenii mi-au cerut Biblia și m'au rugat să le vorbesc despre mântuirea sufletului. Eu am văzut prin satele noastre nu numai pământul chinuit de secetă, ci am văzut și sufletele oamenilor însetate după cuvântul lui Dumnezeu. Un pământ însetat mai tare ca oricând după cuvântul lui Dumnezeu este sufletul și inima oamenilor de azi. Eu zic că nici odată n'au fost vremile mai potrivite pentru vestirea evangheliei ca cele de azi. O primăvară a deșteptării religioase par'că s'a ivit în zilele noastre.

Chiar și râvna cu care am văzut că se cetesc învățăturile sufletești din această gazetă încă este unul din semnele cele bune. Multe din învățăturile acestei gazete le-am aflat căzute în pământul cel bun. Am aflat sate întregi hotărâte să apere și să prăznuiască ziua Domnului așa cum trebuie. Am aflat pe tot locul oameni cuprinși de dorul să intre în «Oastea lui Isus».

In cetirea și adâncirea Scripturilor mi-am petrecut cele 2 luni de zile și acum mă întorc la această gazetă și mai hotărât pentru Isus Hristos și vestirea evangheliei Lui. Mă întorc la Sibiiu schimbat, adevărat mă întorc hotărât ca să trăiesc deplin lui Hristos și pentru Hristos și să hotărâsc și pe alții să apuce această cale de îndreptare și de mântuire sufletească.

P. Trifa.

Am adus cu mine zece mii de Lei...

Dela țară, unde am stat 2 luni, aduc cu mine 10 mii de Lei. Nu sunt banii mei, ci i-am căpătat. Umblând prin câteva sate, oamenii s'au apropiat de mine cu rugarea să le cumpăr Biblia și să le-o trimit. «Bine că te-au adus Dumnezeu între noi, Dle redactor — ziceau oamenii — că de mult tot umblăm și întrebăm de unde am putea cumpăra Biblia și acum iacă îți dăm bani Dtale să ne-o trimiți dela Sibiiu, măcar cu cât o fi...» «Cetim «Lumina Satelor» — ziceau alții — și ne place cum ne spuneți că Biblia este o carte pe care a scris-o Dumnezeu anumit pentru noi oamenii și noi n'avem această Carte a lui Dumnezeu...» «Dăm banii pe beuturi și pe duhan — răspundeau alții — și pentru Cartea Vieții n'avem bani...» «Bine a-ți spus la gazetă, Dle Redactor, că la întrebarea «care aveți o țigare?» băgăm numai decât mâinile în buzunar să scoatem țabac, dar la întrebarea «care aveți o Biblie?» rămânem cu toții rușinați...»

Așa grăiau oamenii despre Biblie și graiul lor este cea mai grăitoare dovadă că poporul nostru însetează după cuvântul lui Dumnezeu. Intr'un sat îmi spuneau oamenii că toată iarna au cetit Biblia cu rândul, din casă în casă pentru că n'au avut decât o singură Biblie în sat. Oamenii din alt sat mi se plâneau că s'au ivit pocăiții «cari ne atacă biserica, Dle Părinte, cu Biblia în mână și pe deasupra mai spun

și hula că biserica noastră și popii noștri au încuiat cuvântul lui Dumnezeu și țin ascunsă Biblia ca să nu poată ceti oamenii în ea...»

Poporul nostru cere cu stăruință Biblia (și nici acum n'avem de unde să i-o dăm!) și dacă o cere să i-o dăm cât mai curând.

Englezii și Americanii stau în fruntea tuturor popoarelor tocmai pentru că nici o altă nație nu cetește Biblia cu atâta dragoste ca englezul din Anglia și America.

Dorul și dragostea ce s'a trazit în poporul nostru pentru Cartea Vieții înseamnă că suntem pe calea cea bună. In istoria neamului nostru se va deschide un veac nou când Românul nostru în Dumineci și sărbători nu va deschide numai tot ușa crâșmelor ca să bea rachiu și să înjure, ci va deschide Cartea Vieții, Biblia, ca să bea din ea, ca dintr'un izvor al vieții, învățăturile mântuirii sufletești.

Aceasta este istoria celor 10 mii de Lei ce i-am căpătat și i-am adus cu mine. Mă gândesc câtă dorință și câtă dragoste pentru cuvântul lui Dumnezeu au pus oamenii în acești bani; dar și câtă muștrare! Eu de când port la mine acești bani, par'că și noaptea îi aud cum strigă din buzunarul căputului meu: «da-ți Biblia celor ce însetează după ea! De ce nu dați pâne celor flămânzi??»

I. T.

Mitropolitul Ardealului, Dr. Nicolae Bălan pentru prăznuirea Marelui Dascăl, Gheorghe Lazăr.

In ziua de 17/30 Septembrie neamul și biserica noastră va prăznuia amintirea lui Gheorghe Lazăr, un mare bărbat al bisericii și neamului nostru. In vederea și pentru prăznuirea acestui mare bărbat, mitropolitul Ardealului, Dr. Nicolae Bălan a dat un prea frumos Circular, care între altele spune următoarele:

«In ziua de 17/30 Septembrie a. c. se împlinesc o sută de ani dela moartea Marelui Dascăl Gheorghe Lazăr, care a fost născut din părinți țărani în parohia noastră Avrig și după ce și-a întărit sufletul prin învățatura de carte și prin iubire de neam, dela postul de profesor al Seminarului nostru teologic din Sibiiu a trecut Carpații și s'a așezat la București. Din școala românească ce a deschis-o aici, prin avântul fără seamăn al sufletului său și prin luminile minții sale ce le-a răspândit pretutindeni, a trezit dragostea de limba și de cartea românească și a întărit încrederea în viitorul neamului nostru.

Cuvine-se deci, să ne aducem aminte de acest mare și luminat binefăcător al neamului care prin munca și jertfa sa ro-

ditoare a deschis drum larg pentru sosirea zilelor de astăzi.

Drept aceea la împlinirea a lor o sută de ani ne vom aduna la mormântul său din parohia noastră Avrig, ca să-i aducem prinos de mulțumită și recunoștință pentru tot binele ce ni l-a făcut. Este de dorit ca la serbările acelei zile să participe, mai ales din împrejurimile Avrigului, un număr cât mai mare de preoți și poporeni.

Pentruca amintirea acelei zile să fie de folos sufletească pentru toți fiii bisericii noastre, Duminecă, în 17/30 Septembrie a. c., după sfânta Liturgie, preoții noștri vor face parastas pentru odihna sufletului Marelui Dascăl Gheorghe Lazăr, talmăcind totodată poporului, în cuvântări potrivite, vieța și faptele lui.

Învățătorii școalelor noastre confesionale vor aranja în aceeași zi în înțelegere cu preoții, câte o serbare școlară cu participarea poporului.

Prăznuind cu vrednicie amintirea marelui apostol al luminei Gheorghe Lazăr, să ne încălzim sufletele la focul iubirei de limbă, lege și țară, care ardea în inima lui».

Dela 20 mii de Lei — până la 80 de mii

sau călătoria unui vagon de grâu din Basarabia până în Țara Moșilor.

Dela 20 mii de Lei până la 80 de mii sunt 60 de mii. La această socolă mă gândesc cetind într-o gazetă din Basarabia că acolo s'a vândut grâul și cu 20 mii de Lei vagonul, iar săracii din Țara Moșilor cumpără pâinea cu 80 mii de Lei vagonul. Din cei 60 mii de Lei, scoțând spesele transportului, rămân cel puțin 40—50 mii de Lei în punga celui care mută un vagon de grâu din Basarabia până în Țara Moșilor, sau în altă parte lipsită de grâu. Și în punga cui se bagă acest câștig? În punga speculanților, a gheșef-tarilor, a jidovilor. Știu că la asta D-Voastră veți sări cu vorbe de osândă asupra speculei și speculanților, dar mai mult decât ei suntem de vină și noi. Iacă de ce:

Plugarii și sătenii sunt tagma cea mai puțin organizată, adecă strânsă laolaltă dintre toate tagmele de oameni din țară. Dacă oamenii noștri ar avea prin toate satele tovărășiile lor (cooperative) sau băncile lor sătești, atunci nu s'ar putea întâmpla astfel de minuni ca cea de mai sus. Că vedeți D-Voastră: în pilda cu grâul arătată mai sus, speculantul sugrumă și pe basarabeanul dela care cumpără grâul pe nimic și pe Moșul căruia la vânzare îi trage cămașa din spate. Câștigul cel adevărat este al speculantului.

Dacă însă sătenii ar avea tovărășii, n'ar fi așa, pentru că atunci tovărășia din satul Basarabiei ar zice plugarilor de acolo: «stați măi oameni buni și nu vă vindeți grâul pe nimica jidovilor; stați să trimitem vorbă la o soră tovărășie din Țara Moșilor: «hai soră dragă și cumpără pâine dela noi!» De cea parte, tovărășia din Țara Moșilor

ar zice oamenilor de acolo: «stați măi oameni buni nu cumpărați bucate dela speculanți, căci iacă ne chiamă o soră tovărășie din Basarabia să ne dea pâine mai la modru». Numai în chipul acesta am putea depărta roiul trântorilor dintre cumpărăriile și vânzările noastre.

Ieri am fost în târgul cel mare de aici din Sibiu. Am auzit plângeri în toate părțile. În târgul de vite oamenii se plângeau că trebuie să-și lapede vitele, căci au lipsă de bani, tot așa în târgul de bucate, plugarii se plângeau că trebuie să-și vândă acum grâul și mai ieftin pentru că au lipsă de bani și bani de împrumutat nu află nicăiri.

Plângeri zadarnice că nu le aude și nu le ajută nime! Dacă însă în mijlocul satului, sătenii ar avea o tovărășie, sau bancă a lor, apoi aceea ar auzi plângerea lor și astfel le-ar grâi: «stai măi omule și nu-ți da vita și grâu! pe nimic, că eu îți dau bani împrumut cu camătă ușoară până se mai întărește târgul. În chipul acesta ne-am putea apăra munca și avutul nostru de speculă. Altcum vedeți D-Voastră ce se întâmplă: speculanții și băncile lor cele mari ieftinesc târgurile, pentru că cumpără când vreau ei să cumpere și nu când vreți voi să vindeți.

Intovărășiți-vă sătenilor, căci altcum îngreșăți pe speculanți cu munca voastră. Când țara aceasta se va umplea de tovărășiile sătenilor ca cu o țesătură de paianjen, atunci speculanții vor peri ca musca prinsă de paianjen, dar altcum ei vor înflori în chipul crinilor despre care zice Scriptura că, «nici nu torc, nici nu țes», ci se îmbracă, și se îngrășe din munca noastră.

Ce mai e nou în politică?

În politică avem încă tot liniște, după ce ministrii și politicianii acum se întorc de pe la scâlzi și de pe la țară unde au fost în vacanța de vară. Acum s'a întors și ministrul-șef I. Brătianu dela Carlsbad. Pe mai târziu se crede că vom avea o toamnă furtunoasă în politică, după ce vor ajunge la desbatere în casa țării legi de mare însemnătate, cum e spre pildă reforma administrativă.

Partidele politice încă își văd înainte de meseria lor: adecă se hărăie între olaltă care de care să poată ajunge la putere.

Cum stau stările din lumea mare?

— când nor, când senin. —

Stările din lumea mare sunt acum întocmai ca vremea cea schimbăcioasă: când se întunecă de furtună, când se înseninează de vreme bună. Acum parcă iar s'a mai înseninat, dar va mai trece multă apă pe Dunăre în jos până când ceriul stărilor din lumea mare se va curăți de toți norii primejdilor.

Intre Italia și Grecia

stările sunt spre pace și împăcare. Italia s'a învoit să părăsească insula Corfu până la 27 Septembrie, întrucât până atunci Grecia va afla pe ucigașii oamenilor ei din Albania și îi va judeca la moarte. Întrucât din vina Greciei, ucigașii nu s'ar afla, Grecia pe lângă pedeapsa de bani hotărâtă de mai înainte, va mai plăti încă câteva milioane.

Intre Italia și Jugoslavia

se auzia că ar fi izbucnit iarăși cearta pentru orașul Fiume, dar știrile mai nouă spun că înțelegerile în afacerea Fiume merg înainte pe calea cea bună.

Intre Franța și Germania

stările stau tot cam așa. Cele 2 trufase neamuri își măsură puterile mai departe. Mai nou se aude că Nemții ar da înretragere, pentru că nu mai pot întinde coarda.

De altă parte și Francezii s'ar bucura de o împăcare, pentru că și-au făcut socola Francezii că din ținutul ocupat (Ruhr) nu-și pot scoate despăgubiri de războiu, ci abia își scot cheltuielile cu armata de ocupație. Asta din pricina așa numitei «rezistențe pasive» a Nemților, adecă Germania plătește în sec și pe ascuns pe lucrătorii nemți din Ruhr, numai să nu lucre pe seama Francezilor și fac fel de fel de piedeci pentru tulburarea muncii și a lucrărilor din Ruhr.

Tulburări în Spania și Bulgaria.

În Spania s'a ridicat o mișcare din mijlocul armatei și a schimbat guvernul, iar pe unii miniștrii i a încuiat. În Bulgaria, comuniștii au cercat să ajungă iar la putere, dar mișcarea lor n'a reușit.

Pe Unguri iar îi mănăcă pielea.

— Pe semne au uitat ce au căpătat. —

Face mare valvă o vorbire plină de atățare pe care a ținut-o la Kartag, regentul Ungariei, Horthy, împotriva vecinilor Ungariei. Ascultați ce a spus între altele Horthy: «Prăznuim ziua eroilor căzuți în războiu, dar acești viteji ai noștri n'au murit pentru că patria noastră să iasă ciuntită din această luptă. Eroii noștri nu s'au luptat pentru că să recunoască ca stăpâni pe acei cari odinioară tremurau în fața lor (măi!), și azi suntem siliți să cerem ajutor dela ei (asta-i năcazul!).

«În ungarimea noastră trăește acea putere de viață care va restabili cu orice mijloace vechea mărime și vechile granițe ale patriei noastre. Această putere de viață va implânta din nou steagul nostru pe creasta Carpaților»...

Și așa mai departe își descarcă Horthy toată ura sufletului său și toate planurile de răzbunare ale neamului său. Această ieșire este o dovadă că Ungurii nu s'au tîmăduit de boala lor cea veche și este un semn că Ungurii au uitat ce au căpătat nu de mult, când cu Budapesta. Românii, Cehii și Sârbii stau gata să-i mai scarpine odată dacă li mănăcă rău pielea.

A eșit o carte ce dă pe față planurile Jidovilor.

„Protocoloalele Înțelepților Sionului“.

În tipografia părintelui I. Moța redactorul gazetei «Libertatea» dela Orăștie a eșit o carte de mare preț intitulată «Protocoloalele Înțelepților Sionului». Cartea a apărut mai întâi în rusește la anul 1905 și pe românește au trecut-o studenții noștri universitari dela Cluj.

Cartea nu cuprinde părerile unuia sau altuia despre jidovi, ci ea arată însăși planurile și «protocoloalele» pe cari le-au făcut jidovii și după cari lucră jidovii din lumea întreagă să-și supue loruși pe toate popoarele din lume.

Aceste planuri și «protocoloale» au fost prinse așa că atare jidov învățat le-a tradat (le-a destăinuit) unui creștin și apoi acesta le-a scris într-o carte. Că sunt adevărate aceste planuri ce le arată cartea, se vede și de acolo că multe din ele s'au și împlinit. Bolșevismul încă a fost plănuț și iacă l-au împlinit jidovii în Rusia.

Jidovii lucră și azi pentru slăbirea creștinătății după planurile acestor protocoloale din Sion.

Ceice vreți să aflați cu deamăruntul primejdia jidovismului cereți cartea dela Orăștie. Are peste 400 de pagini și costă 35 de Lei.

Un alt năcaz,

— s'au înmulțit guzganii (șoarecii) de câmp. —

În Țara Bârsei șoarecii au făcut pagube mari economilor. Ca să-și scape avutul, economii s'au văzut siliți să-și strângă rodirile câmpului înainte de vreme, adecă înainte de a se coace deplin și prin asta au perdit foarte mult. Toate încercările de stărpire n'au dus la rezultat. Numai ploaia și înghețul li va putea pustii.

Mai nou se aude că și în alte părți s'a ivit această plagă.

Mai deunăzi, câțiva economi ce-au dat pe aici pe la redacție, spuneau că și prin părțile lor s'au înmulțit grozav de tare șoarecii de câmp și silesc pe oameni să-și strângă rodirile înainte de vreme.

Și pe acest năcaz îl aduce seceta ce stăruie înainte.

Pentru ceice au prizonieri în Rusia.

Biroul central pentru aducerea prizonierilor ce mai sunt prin Rusia, — dă prin ziarul «Patria» următoarele îndrumări:

Părinții prizonierilor, să iee dela primăria comunală un Certificat (adeverință) prin care primăria arată, că prizonierul cutare, prin alipirea la România a Ardealului, Bănățului ori Crișanei (de pe unde e omul) a ajuns și el cetățean român.

Să se scrie în certificat, că familia lui (părinții cutari ori cei ce poartă grija familiei lui) doresc ca el să fie adus acasă (repatriat).

Acest certificat să fie făcut în limba franceză sau nemțască, sau dacă e făcut românește, atunci să fie dus la un Notar Public ca să-l traducă el în francezește ori nemțește. Pe certificatul astfel gata să scrie și Prefectura județului, că e adevărat și bun.

Dacă este pe aproape un Conzulat francez (ca de pildă în Cluj) ori englez sau german, e bine ca certificatul să fie dus și la Conzulat să scrie pe el că e bun, întărindu-l cu pecetea lui.

Așa întărit, certificatul să fie trimis de-adreptul la prizonier, în scrisoare recomandată, — căci acela fiind loc de pașaport, deregătoriile rusești vor slobozi pe prizonier să iasă din țară și cele românești îl vor primi să intre în țară.

Doi ardeleni cari s'au întors acum din Rusia spun că lor li s'a dat voie să plece acasă pe temeul unui Estras de botez și o Foaie matricolă dela Cercul de Recrutare, pe care cei de acasă le-au dat la Crucea Roșie română ca aceea să le dea la Crucea Roșie rusească și în chipul acesta au ajuns documentele în mâna celor 2 prizonieri.

E rău destul că stăpânirea noastră nu se îngrijește ea însăși de aducerea acasă a sârmanilor prizonieri.

La praznicul Înălțării sfintei Cruci: cum înțelegi tu Crucea lui Hristos?

Acum Joi avem praznicul Înălțării sfintei Cruci, adică amintirea zilei când Impărăteasa Elena a sflat sfânta Cruce pe care fusese răstignit Mântuitorul și a dus-o la Ierusalim unde patriarhul Macarie a înălțat-o în mijlocul bisericii ca să o poată vedea mulțimea poporului ce venise să i-se închine.

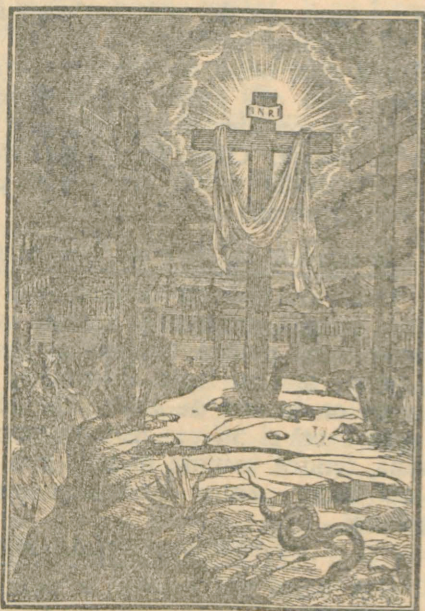
Ca și pe celelalte praznice, biserica a rânduit și pe acesta să culegem învățături sufletești din el. Creștinilor! Să luăm aminte că noi nu înțelegem Crucea Mântuitorului așa cum trebuie. De câteori vedem semnul sfintei Cruci, de câteori facem semnul sf. Cruci, trebuie să ne gândim la 2 lucruri:

1. Întâiada trebuie să ne dăm seama că Hristos nu s'a răstignit pe Cruce numai «pentru păcatul lui Adam și mântuirea lumii», ci Hristos s'a răstignit pentru mine și tine cetitorule, pentru păcatele mele și ale tale. Noi trebuie să simțim că păcatul ne apasă, ne sugrumă, ne doboară la picioarele crucii ca să strigăm: «mântuește-ne, scapă-ne Doamne Isuse că perim». Numai simțind mai întâi greutatea păcatelor noastre, vom simți apoi darul Crucii lui Isus, care prin jertfa Lui ne iartă osânda și ne face fii lui Dumnezeu.

Nu este pe acest pământ o învățatură mai minunată decât aceasta că Isus s'a răstignit pentru păcatele mele și ale tale. Nu este în această lume o veste mai de bucurie decât aceasta că Hristos ne-a șters pedeapsa și ne-a făcut fii lui Dumnezeu!

2. A doua oară, după ce ai înțeles că Hristos a murit pe cruce pentru tine și iertarea ta, trebuie să te pui cu totul în slujba Lui, precum învață și ap. Pavel: «Și pentru toți a murit pe cruce Isus, ca cei ce trăesc să nu mai trăiască pentru ei, ci pentru celce a murit pentru ei» (II Cor. 5, 15). «Voi nu mai sunteți ai voștri, căci ați fost răscumparați cu un preț mare» (I Cor. 6, 19). Dacă crucea și jertfa lui Isus te-a scăpat dela peire, apoi tu trebuie să îți averea celui răstignit. Mănil tale, picioarele, ochii, vorbele, banii, averile și toate lucrurile tale trebuie să le pui în slujba Lui.

Aceasta este înțelegerea cea adevărată a Crucii Mântuitorului și numai această înțelegere îți dă ție cetitorule puterea și ție să ieși din păcat și să te faci

un creștin adevărat. Ai tu această înțelegere a Crucii lui Isus? Dacă n'o ai înzadar pui semnul crucii deasupra pe casa ta, iar înăuntru în casă trăiești cu păcatul; înzadar îți faci semnul crucii pe dinafară în fața ta, iar pe dinăuntru inima ta stă încărcată de păcate. Noi Românii ținem foarte mult la semnul sf. Cruci și bine facem, pentru că Crucea este temelia mântuirii noastre. Numai cât asta-i răul, că faptele oamenilor nu se potrivesc cu mulțimea crucilor de prin satele și orașele noastre. Semnul crucii trebuie să însemne dragostea, iubirea, pacea și biruința evangheliei lui Hristos în mijlocul oamenilor.

Uitați-vă în chipul de mai sus cum se vede la picioarele Crucii șarpele, adică diavolul biruit și omorât. Asta înseamnă că celce trăește în numele crucii lui Hristos a biruit pe diavolul și voile lui.

Celce trăește cu păcatul, adică cu voile diavolului, acela n'a cunoscut puterea crucii și n'a primit din darul ce-l dă jertfa lui Isus de pe Cruce.

Ai primit tu cetitorule acest dar al Crucii ca să te mântui, sau stăruiești mereu în păcate și cu păcatele tale bați mereu cue în mânil și picioarele Mântuitorului Hristos?

I. Tâlcuitor.

Apa Merrei...

Biblia ne spune că Israiltenii scăpând din Egipt, în calea lor spre Canaan, au ajuns în pustie fără apă și au început a cărti împotriva lui Moise. Dar deodată o apă mare — Merra — s'a arătat înaintea lor și poporul s'a grăbit să bea. Dar vai! Apa era amară și poporul cărtia și mai tare. Atunci Moise a strigat către Dumnezeu după ajutor. «Și i-a arătat lui Domnul un lemn și i-a zis: dacă vei arunca acest lemn în apa cea amară, se va îndulci. Și l-a aruncat Moise și îndată s'a făcut apa dulce și limpede» (II Moise 15, 22—25).

Lemnul care a îndulcit apa Israiltenilor în pustie închipuește semnul sf. Cruci. Amară este și apa vieții noastre și de multeori par'că n'o mai putem bea. Aruncați lemnul Crucii în amărăciunea ei și se va îndulci! Puneți Crucea și darurile ei în durerile voastre, în năcazurile, în boalele voastre și îndată apa vieții voastre se va îndulci.

Șarpele de aramă...

Intr'un loc ne spune Biblia că Dumnezeu a trimis asupra Israiltenilor șerpi veninoși ca pedeapsă pentru cărtirea lor împotriva lui Dumnezeu și lui Moise. Și văzând Moise moarte multă în popor «s'a rugat pentru popor și Domnul a zis lui Moise: Fă-ți un șarpe de aramă și îl pune sus într'o prăjină ca pe un semn și tot cel mușcat de șerpi va privi spre el și va trăi» și a făcut Moise așa și oricare era mușcat de șarpe și privia spre șarpele de aramă, «trăia și nu muria» (IV Moise 21, 6—8).

Semnul șarpelui de aramă care i-a apărât pe Israilteni de moarte închipuește semnul sfintei Cruci. Șerpi veninoși se ridică și asupra noastră în pustiul acestei vieți: păcatele, patimile, ispitele. Toți cei mușcați de acești șerpi priviți sf. Cruce; primiți și luați darul ce-l dă jertfa Crucii ca să vă tămăduiți și să scăpați de moartea sufletelor voastre.

«Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda fără numai în crucea Domnului nostru Isus Hristos prin care mie lumea s'a răstignit și eu lumii».

(Galateni 6, 14).

«Cuvântul crucii nebunie este celor peritori iar nouă celor ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu».

(I. Corinteni 1, 17).

„Fărădelegile tale se vor șterge și păcatele tale se vor curăți“... (Isaia 6, 1—8) prin jertfa Crucii.

«In anul morții împăratului Ozia — scrie prorocul Isaia — văzut-am pre Domnul sezând pe scaun înalt și Serafimi stau împrejurul lui... și striga unul către altul: sfânt, sfânt, sfânt e Domnul Savaot, plin este tot pământul de mărire lui. Și se cutremurau ușorii uși de glasul celui ce striga... «Atunci am zis: vai de mine! Sunt perdut căci sunt un om cu buze necurate... Atuncia zbură către mine un Serafim și în mână avea un cărbune aprins pe care-l luase cu cleștele din altar. Și l-a atins de gura mea și a zis: «iată atingându-se acesta de buzele tale, fărădelegile tale se vor șterge și păcatele tale se vor curăți»... (Isaia 6, 1—8).

Vedenia ce i s'a arătat lui Isaia închipuește jertfa Crucii de pe Golgota. Înainte cu sute de ani, Dumnezeu i-a arătat lui Isaia în vedenie taina cea mare a mântuirii noastre prin jertfa Crucii Fiului său. Și să băgăm de seamă cum ne spuse Isaia că a simțit această jertfă. Mai întâi ne spuse că a văzut mărire lui Dumnezeu și apoi îndată s'a cutremurat strigând: «Vai de mine! Sunt perdut căci sunt un om cu buze necurate». Îndată după acest suspin de cunoaștere a stării sale de om păcătos i-a adus îngerul cărbunele și vestea cea bună că este scăpat, iertat și curățit de păcatele sale prin atingerea de cărbunele cel aprins. «Cărbunele cel aprins» închipuește jertfa și sângele Mântuitorului de pe Cruce.

Și tu, iubite cetitorule, trebuie să primești jertfa Crucii așa cum a primit-o Isaia. Mai întâi trebuie să-ți cunoști și să-ți simțești starea păcătoasă în care trăiești și cutremurându-te de această stare să strigi suspinând: «Vai de mine! Sunt perdut în valurile păcatelor». Numai după acest suspin de cunoaștere a stării tale păcătoase și perdute, urmează darul și iertarea jertfei

de pe Cruce. «Beși dintru acesta toți, acesta e sângele meu care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor».

Creștinilor! Cărbunele aprins pe care l-a atins serafimul de buzele lui Isaia închipuește Crucea și jertfa lui Isus. De câteori se apropie și de gura ta semnul sfintei Cruci, sau de câteori preotul ia «cărbunele cel aprins de pe altar», adică

sf. Cuminecătură și o apropie de gura ta, trebuie să simțești și tu, trebuie să-ți dai seama că și de tine se apropie îngerul Domnului cu vestea cea bună și ești iertat și mântuit.

Oricât de păcătos ai fi omule, apropie-te cu încredere de Crucea lui Isus, de taina cea mare a jertfei de pe Golgota ca să iei iertare și mântuire.

Sămănați orz de toamnă!

Plugarii noștri n'au apucat a se deda cu orzul de toamnă și n'ar strica să se dedea cu el și să încerce a-l sămăna, pentru că față de orzul de primăvară, orzul de toamnă are multe avantajii (foloase) dintre cari amintesc unele și aici:

Orzul de toamnă dă mai mult decât cel de primăvară.

Faptul acesta s'a putut constata și în toamna aceasta. În Bănat, unde se samăna și orz de toamnă și de primăvară, orzul de toamnă a dat 800 kilograme de jugăr (în medie), pe când cel de primăvară a dat numai 600 kilograme de jugăr. Adecă orzul de toamnă a dat cu 200 kilograme mai mult la jugăr și anume iată de ce: Orzul de toamnă se samăna dela sfârșitul lunii August până la sfârșitul lui Septembrie și se seceră la începutul lunii Iulie, deci are un răgaz de 10 luni pentru a se desvolta mai bine decât cel de primăvară care stă în pământ numai 4 luni. În 10 luni, orzul de toamnă are răgaz să sugă din pământ toate hrănurile de cari are lipsă.

Un alt ajutor orzului de toamnă este acela că e mai scutit de secetă, întrucât iese din iarnă cu umezeală destulă, și pe când sosește seceta, el nu mai suferă, pe când orzul de primăvară când dă o primăvară secetoasă, nu se poate desvolta.

Se coace mai de vreme decât toate sămănaturile.

Și lucrul acesta e de mare folos, întrucât pe de-o parte în vremea aceea plu-

garii nu sunt așa de mult încărcăți cu lucrul câmpului și lucrătorii sunt mai ieftini. Pe lângă asta, orzul de toamnă ne aduce «primul ban» că-l putem vinde tocmai pe când se începe lucrările câmpului și avem lipsă de parale. Orzul de toamnă ne mai dă și cel dintâi nutreț de hrană pentru cai, vite și porci.

In boabele lui este mai multă hrană.

Orzul de toamnă conține mai multă materie numită proteină și această materie e foarte bună pentru nutrirea animalelor: boi, porci, vaci cu lapte. Zdrobit se poate da și cailor în loc de ovăș. Și fabricile de șpirit caută și plătesc mai bine orzul de toamnă, fiindcă conține materii mai multe și mai bune pentru fabricarea șpiritului și a berei.

Trebuie mai puțină sămânță.

Din orzul de toamnă e destul 100 kilograme la un jugăr (sămănat cu mașina în randuri) pe când din cel de primăvară trebuie 120 kilograme.

Părțile slabe ale orzului de toamnă.

Dar ca orice lucru, așa nici orzul de toamnă nu-i ferit de anumite părți slabe (desavantaje). Coacerea timpurie a lui atrage pasarile cari îl prădează.

Pe lângă aceasta orzul de toamnă e gingaș la înghețuri, așa că sămănatul orzului de toamnă se recomandă numai în părțile unde crește vița de vie. Sămănatul lui să se facă toamna înaintea grăului. Pe lângă aceste orzul de toamnă, înlocuiește ca cel de primăvară, cere un pământ bine îngrășat.

Din greșelile pocăiților (adventiștilor).

— Un pocăit sparge o cruce cu toporul. —

În numărul 28 din «Lumina Satelor» am scris despre cum un pocăit a făcut semnul crucii pe o felie de pâine și apoi a aruncat-o unui câne zicând: «na câne partea mea de cruce».

Acum iar vă scriu despre un alt pocăit, tot din sat dela noi, cu numele Leah Nicolae I. Costan, care s'a apucat și a spart o cruce de piatră cu toporul. Din vreme bătrâne, crucea fusese așezată în moșia pocăitului de strămoșii lui cari de bună seamă nu se vor fi gândit că un nepot de al lor se va slobozi candva la ea cu toporul.

«O lovesc și nu plâng»...

Pocăitul nu s'a îndestulat numai să delătore cu frumosul semnul crucii din moșia lui, ci a ținut să și batjocorească acest semn, care altora li scump. Când «s'a apucat de lucru», erau strânși acolo o grămadă de oameni cari cinstesc semnul crucii. În fața lor a ridicat toporul și izbînd cu el în cruce zicea: «vedeți măi oameni buni că nu plâng» și pac în cruce... «o lovesc și tace» și iar pac... până când a spart-o toată și bolovanii din ea i-a aruncat pe vârful unui gard.

«Vine rîndul și la cele din cimiter»...

Neamurile pocăitului ceruseră crucea să o mute din pământul celui care nu mai avea lipsă de ea. Dar n'a vrut să le-o dea. O rudenie a lui o ceruse să o pună în cimiter la capul tatălui său. La asta pocăitul a răspuns: «lasă că le vine rîndul și la celea din cimiter», adecă le vom face noi și pe acele candva prav și cenușe.

Greșala se răzbind.

Eu socot că fapta pocăitului este o mare greșală și păcat. Semnul crucii nouă ne este un semn de cinste și iubire și cine se ridică să-l lovească, acela lovește în iubirea și dragostea noastră. Treaba asta nu poate face parte din duhul evangheliei Mântuitorului Hristos, care a predicat în-găduința, pacea și iubirea între oameni. La câteva săptămâni greșala pocăitului s'a și răzbind, pentru că în fața crucii sfărâmate, pocăiții rânduiseră un mare botez (în râul Arieș), dar au fost alungați de poporul pe care l-au scos din țafâniile răbdării tocmai greșelile pocăiților.

Vidra, la 2 Septembrie 1923.

Vasile Chira, învățător.

Cum se îmbogățesc morile cele mari cu grăul plugarilor.

Între plugarii din țară, mai ales între cei din Vechiul Regat, Basarabia și Bănat este o mare nemulțumire din pricina că prețul grăului a scăzut sub prețul maximal. Această scădere au făcut-o morile cele mari din țară și băncile lor cari sfat făcut-au când s'a apropiat treeratul și au zis: «hai-dați să nu plătim grăul plugarilor mai scump decât vrem noi» și așa după ce cumpărăturile cele mari de grău le fac morile cele mari, în Vechiul Regat băncile morilor cumpără grăul cu cât vreau ele (cu 35 mii de Lei în loc de 45 mii, cât e prețul maximal).

Dar ce se întâmplă? Morarii cumpără grăul sub prețul maximal, dar ei vînd pâinea tot cu prețul maximal cel vechiu.

Încă o pupăză pe colacul morarilor.

Și ca să fie comedia deplină, guvernul a hotărât că vrea să lase pe morarii să exporteze vre-o 5000 de vagoane faină, de bună seamă din grăul cel cumpără acum cu preț ieftin dela plugarii lipsiți de bani. Adecă vedeți voi, iubitorilor plugari, morile cele mari fac 3 feluri de câștig din grăul vostru: 1. Mai întâi câștigă la cumpărutul grăului. 2. A doua oară la vânzarea pâinii și a 3-a oară ca pupăză pe colac, guvernul le mai dă un mic câștig de câteva sute de milioane și din exportul făinei.

Din năcazurile economilor, să scadă vama la exportul vitelor!

În toate părțile târgurile sunt pline de vite. Economul își duce vita la târg pentru că are lipsă de bani în această scumpete de bani. Pe lângă asta și seceta cea mare duce vitele în târg, pentru că nu-i pășune și vitele mîncă acum din nutrețul de iarnă.

Dar vitele nu se caută în târg în măsura ce se îmbie și economii umblă cu avutul lor dintr'un târg într'altul. Pricina acestui lucru este că taxa de 10 mii de Lei pe capul de vită ce se exportă este prea mare și astfel străinii nu duc vite

dela noi. Pentru export s'au cumpărat numai ce a fost gras, dar pentru vitele mai slabe cine dă 10 mii de Lei de cap să o exporteze? Și noi acum cu seceta, mai ales tot vite slabe avem.

Taxele de export vor scădea.

Nemulțumirile economilor în sfârșit au înduplecat pe cei dela București să cerceteze lucrul mai deaproape. Un sfat al miniștrilor ce s'a ținut acum Luni, a hotărât să ușureze taxele de vamă pentru exportul vitelor.

Cum umblă târgurile și negoajele.

22 Septembrie: Daneș, Zăbala. 23. Bran, Buziaș (jud. Timiș). 24. Bașanii mari, Săbăd, Săliște (jud. Sibiu), Șilindia. 25. Boroșineu (jud. Arad). 26. Bărghiș, Crasna. 27. Ciuc-Săndomnic, Cohalm, Dârlos, Olpret, Sărmașul mare, Sfântul George, Trăscău. 28. Arpașul de jos, Ciacova, Iliia, Jibău. 29. Bătania, Radna, Roșia montană, Sălașul de sus.

Criza (lipsa) de bani se ține înainte. Această criză se simte tot mai mult și în piața de vite și bucate, spre paguba economilor. Numai prin bolte nu se simte căci negoajele de prin pravălii nu s'au mai ieftinit. Cărmuirea țării va trebui să ia măsuri, altcum suferă toată țara.

Târgul de toamnă al Sibiului a fost bine cercetat. Târgul de vite a fost încărcat, dar nu s'a trecut decât puțin. Ce s'a vîndut s'a ținut la preț. Boii de jug dela 15 mii de Lei în sus, vacile 3000—7000 mii. Bucatele 70—75 Lei banița și grăul și porumbul, cartofii 25 ferdela.

Scade vama de export la vite, grău și ouă. Un sfat al miniștrilor ce s'a ținut acum Luni a hotărât să scadă vama de export pusă pe vite, grău, faină și ouă.

În schimb se vor mări taxele de vamă pentru nuci (dela 3 Lei la 8 Lei de kilogram), cărnuri, zdrențe de lână, fire de mătăsă.

Prețul vitelor în târg la București. În târgul de vite dela București s'au vîndut boii cu 16—24 mii de Lei, vacile 3000—4000 Lei, caii de trăsură 5000—10,000 Lei bucata, cei țărănești 500—4000 Lei, armăsarul 9000—12,000 Lei, porcul 200—5000 Lei. Ovășul și orzul 340—360 mija metrică.

Sfaturi și planuri

— pentru încurajarea sămănatului de grău. —

Scăderea prețului la grău sub prețul maximal a pus pe gânduri și pe stăpânirea țării pentru că sunt temeri că plugarii vîndu-și truda neplătită, vor împușina sămănaturile de grău. Pentru ca să preîntâmpine acest lucru, care ar fi o primejdie pentru țară, în curînd se va ținea un sfat al miniștrilor care va chibzui ce măsuri să ia pentru încurajarea sămănatului de grău.

Se vorbește despre următoarele păreri:

1. Banca Națională (banca țării) să dea un credit de 100 milioane băncilor sătești și cooperativelor pentru ca acelea să împrumute pe plugarii cari din lipsă de bani își dau grăul pe nimic.

2. Să se sloboadă la export 4—5000 vagoane și din câștigul exportului să se plătească iarăși prime de sămănat după hectar (dar câștigul cel mai mare îl vor avea morarii cu făina)

3. Centrala cooperativelor să poată exporta fără taxă o anumită cantitate de grău pe care să fie obligată a-l cumpăra cu prețul maximal dela plugari (asta ar fi mai bună!)

4. Plugarii înșiși să poată exporta o anumită parte din grăul lor (asta ar fi și mai bună!)

Ce se va alege din aceste planuri, vom vedea!

Știrile săptămânei.

Câștig din pagubă. «Lumina Satei» iese acum în 6 pagini și așa va ieși și mai departe. Lucrul acesta înseamnă o mare jertfă pentru că cheltuielile ce le avem cu scosul gazetei au mâncat de mult tot ceea ce câpătam din abonamente așa că acum lucrăm cu pagubă sigură.

Ne mângâiem însă că totuși avem și un câștig din această pagubă: avem câștigul sufletesc ce l face această foie pentru luminarea și deșteptarea poporului. Ca să putem face cât mai mult câștig sufletesc, vă rugăm, iubitorilor cetitori, să răspândiți această gazetă. Mai avem din anul acesta 1 sfert: lunile Octombrie, Noiembrie și Decembrie. Indemnați pe oameni să facă o probă pe aceste 3 luni. Desfaceți gazeta cu numărul! Cece ajută răspândirea gazetei noastre, ajută și lucrul Domnului.

In mijlocul turmei. O veche dorință a credincioșilor noștri de pe valea Jiului s'a împlinit: Mitropolitul Ardealului, Dr. Nicolae Bălan s'a pogorât în mijlocul lor. Cu acest prilej se vor sfinți 3 biserici și se vor face vizitațiuni canonice prin satele noastre ortodoxe.

Pretutindeni mult doritul Păstor a fost întâmpinat cu bucurie de turma credincioșilor doritori ai asculta cuvântul.

Despre meșul acestei pogorări în mijlocul turmei, vom scrie mai pe larg în numărul viitor.

Societatea noastră: „Isus vă chiamă”, care stränge ostași împotriva bețiilor, sudalmelor și altor păcate rele și grele este pe calea cea bună de mergere înainte și de răspândire prin toate unghiurile țării.

În numărul viitor vor urma mai departe înștiințări dela cei cari s'au scris în «coasta lui Isus» și s'au hotărât la luptă împotriva păcatelor.

Di Vasile Goldiș se va muta la Sibiu. Gazeta «Vestul României» aduce știrea că noul președinte al «Asociațiunii», Vasile Goldiș, s'a decis să se mute din Arad, unde locuiește, la Sibiu.

În legătură cu aceasta se aude că di Goldiș se va retrage din politică și din partidul național, pentru că să poată trăi cu totul numai pentru frumusețile și marile chemări ce-l așteaptă la «Asociațiune».

10 ani dela moartea lui Vlaicu s'au împlinit în săptămâna trecută. Din acest prilej în toate părțile a fost prăznuită cu evlavie amintirea iubitului nostru zburător.

Foștii lui prieteni și admiratori s'au strâns într'un comitet care va bate o placă de aducere aminte pe casa lui din Băntiși și lângă Câmpina, pe locul unde a murit, va ridica o piatră de aducere aminte pentru cel ce a fost «vulturul Carpaților».

Se va opri exportul de vite? Se aude că guvernul ar plănui să oprească exportul vitelor vii și să îngăduie numai exportul de carne tăiată.

Pentru economi ar fi proastă afacere pentru că carnea se poate duce numai în trenuri ce au ghețare pentru astă treabă și noi nu prea avem. Ar fi o adevărată pacoste pe capul plugarilor oprirea exportului de vite în această vreme de secetă cumplită.

Plata primelor de 200 Lei pentru sămânatul grâului. O comisie dela ministerul de agricultură a controlat (verificat) și înaintat ministrului de finanțe socotelile cu plata primelor de sămânat grâu din 34 de județe.

Ministrul de finanțe (visteria statului) urmează acum să ordonațeze, adică să plătească sumele. Ar fi și de dorit să facă cât mai curând acest lucru pentru că plugarii și-au cam pierdut încrederea tocmai acum când e vremea sămânatului de grâu.

Prețul bucatelor la Brăila și Constanța. La Brăila, orzul 330—360 L., grâul 370—400 L., porumbul vechiu 400—432, cel nou 380 L., ovăsul 315—340 Lei suta de kilograme (maja metrică). La Constanța: orzul 380—400 Lei, porumbul 430 până la 445 L., grâul 380 L., ovăsul 350—360 L., secara 415 L., fasolea 930—950 suta de kilograme. Târgul de bucate e moale.

Moșiile date de Reforma Agrară (loturile) nu se pot nici vinde, nici schimba. Tuturor celor cari Reforma Agrară le-a dat pământ, li se face de cunoscut că moșioara ce li s'a dat nu se poate nici vinde, nici dărui, nici schimba pe un termen de 5 ani. Orice document de vindere sau înstrăinare a lotului se va nimici și ca pedeapsă moșia se va lua dela cel ce a cercat să o înstrăineze.

Loturile nu se pot nici împovăra cu împrumuturi de bani decât cu învoirea statului și cu împrumut luat dela banca încrezută cu acest lucru de stat.

Jidovii vreau să taie numai în carne de creștin. Precum se știe lupta studenților noștri s'a pornit la Cluj mai întâi așa că s'a ivit o ceartă între studenții creștini și jidani cari învață doftoria. Și cearta s'a pornit din acea că studenții taie oameni morți prin spitale ca să ia în seamă doftoria omului. Jidovii însă nu voiau să taie în morți de ai lor, ci numai în creștini de ai noștri. Atunci studenții au zis: tăiați voi în oameni de ai voștri și noi în de ai noștri. Jidovii nu s'au învoit și atunci studenții creștini i-au oprit să mai taie în creștini. Văzând că nu-i de glumă, s'au învoit să aducă și ei jidovi morți. Dar acum în săptămâna trecută, rabinul lor din Cluj, Cisler, s'a ridicat cu protest și zice că legea lor oprește acest lucru și ei n'au morți pentru această treabă, universitatea să se îngrijească, adică jidovilor să li se dea mai departe spre tăiere morți de creștini! Mare obrăznicie!

Cât au plătit plugarii pentru moșiile împărțite lor? La ministrul de finanțe s'a făcut socoata că plugarii au plătit până acum 320 de milioane de Lei în prețul pământului expropriat. Mai în primăvară această sumă era numai de 100 Lei și sporirea ei este o dovadă despre hărnicia și râvnă plugarilor de ași plăti moșioara ce li s'a dat.

Seceta stăruie înainte cu toate neajunsurile ei. În multe părți au început a peri și vitele în lipsă de pășune și apă.

În Vechiul Regat, seceta este și mai cumplită. «Pela noi — scrie o gazetă de acolo — e secetă cum de mult n'am pomenit. Porumbul e sfarog, viile uscate, iarba trosnește sub picioare, chiar pomii se ofilesc, iar pământul e crepat de bași mâna prin găuri.

Porumbul ars de soare înainte de vreme nu se știe ce va da. Varza suferă cumplit, zarzavaturile toate de asemenea. Nutreț pentru vite pământul gol. Arăturile de toamnă nu se pot face. În fine pretutindeni și în toate e foc, pârjol, jale.

Se vede că am intrat în zodia celor șapte vaci slabe cu care în vremuri a pedepsit Dumnezeu Egiptul cel plin de trufie și păcate. Asta e a cincea. Cu adevărat mânia lui Dumnezeu.

Cutremurul din Japonia a tulburat măruntăele pământului până în mari depărări și a făcut nenorociri și în alte părți. Apele mării tulburate de cutremur au scufundat 8 vapoare americane, iar în California au distrus cu totul un oraș. Un cutremur s'a simțit și în insula Cipru.

După marea nenorocire, Japonia acum e în reculegere. Cele mai mari pagube le-a făcut cutremurul în Tokio, unde sunt distruse la 60 de mii de case. Ca să nu se răspândiască ciurma și holera, morții sunt strânși și arși în cuptoare (crematoriu). Până acum au fost arse 85 mii de cadavre. Toate țările trimit ajutoare pentru milioanele de oameni rămași pe drumuri.

„Nu strigă Europa”? Sub acest titlu, un învățat profesor universitar din Iași, I. Simionescu, scrie un foarte frumos articol în gazeta studenților universitari («Cuvântul studentesc»). «Nouă tot mereu ni se spune — zice profesorul Simionescu — să ne lăsăm de «numerus clausus» (adică la universități să poată intra jidovii numai în raport cu numărul lor din țară), pentru că ne stricăm cu străinătatea. Dar iacă Ungaria și Austria au introdus «numerus clausus» și Europa nu strigă. L-a introdus și Polonia și banul ei nu scade, Europa nu strigă și războiul nime nu i-a declarat. De unde deci la noi această frică de ce va zice Europa, când la spatele noastre milioane de piepturi românești cer să se ia măsuri împotriva puhoiului jidovesc?»

Invitare. Societatea meseriașilor români din Agnita și jur invită la festivitatea inaugurării societății și sfințirea drapelului ce se aranjează Duminecă în 23 Septembrie n. c. în Agnita. Programul: Sfințirea drapelului după finea sf. liturgii. Răspunsurile liturgice le va da corul bărbătesc al Reuniunii meseriașilor români din Sibiu. Țințuirea cuielor în drapel. La ora 1 p. m. masă comună în Hotel comunal. La ora 7½, Concert cu declamări și soluri, dat de corul bărbătesc al Reuniunii meseriașilor români din Sibiu, sub conducerea dlui Ioan Stanciu, în sala Hotelului comunal. După concert urmează dans. *Comitetul.*

Nu se va mai cânta „Deșteaptă-te române”. Muzicele militare au primit ordin să nu mai cânte imnul «Deșteaptă-te române» pentru că neamul românesc s'a deșteptat, visul național ni s'a împlinit și astfel acest cântec nu-și mai are rostul ce l-a avut odată.

Mulți sunt însă de altă părere și zic că bătrânul cântec nu trebuie părăsit ca un vechiu ceas trezitor ca și când n'am mai avea lipsă să ne sculăm dimineța și n'ar mai fi primejdii în fața cărora să ne trezim.

Avem lipsă și acum de acest vechiu și bun ceas care să ne deștepte mereu pentru că în vecinătate avem pe «Ungurii cari se deșteaptă» și abia apucă să ațapim noi o leacă.

Urme dintr'o lume de acum 20 de mii de ani. În o peșteră dela Ohaba-Ponorului (jud. Hunedoara) s'au aflat oase de oameni, scule de peatră, ace de os, oase de lei și urși și altele. Învățații spun că acele oase au fost trupuri vii înainte de asta cu 20 de mii de ani. Ce lume o mai fi fost pe atunci, când lucra omul cu săcure de piatră și cu ac de os (pentru că ferul încă nu se ivise în lume)!

Cârpește ciorapi și lucră... soția președintelui din America. «Foaia Popului» din Cleveland scrie că soția noului președinte al Americii, Coolidge, cârpește și acuma ciorapii bărbatului ei și ai copiilor. Cu toate că a ajuns la cea mai mare cinste și domnie, nu i rușine și nu se retrage de lucrul casei: de cusut, de cârpit și altele. Ce zic la asta unele din doamnele noastre?

Ungurii ar mânca ouă românești. La vama Episcopiei B. horului s'a prins o contrabandă de 40 mii de ouă, care eră să treacă în Ungaria ascunsă cu lăzile în mai multe vagoane de lemne. Oricât de ciudoși sunt Ungurii pe noi, tot ar mânca bucuros ouă românești.

Școala Textilă Cisnădie (jud. Sibiu). Înscrierile la școala textilă de țesătorie din Cisnădie se încep în 22 Septembrie a. c. Interesaților li se trimite prospect școlar. *Direcțiunea școlară.*

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	220—
1 franc francez	„	13—
1 coroană cehă	„	6-40
1 levă bulgară	„	2—
1 dinar sârbesc	„	2-15
100 coroane ungorești	„	—80
100 coroane austriace	„	—35

Mărci nemțești nu cumpără nime. Leul s'a ținut la 8-20 centime franceze.

Act de mulțămiță.

Comitetul «Reuniunii meseriașilor români din Sibiu» se simte plăcut îndemnat a aduce și pe această cale mulțămiță sa următorilor binevoitori și sprijinitori ai Reuniunii noastre:

1. Membrului Ioan Manu, măestru pantofar în Sibiu, care a pus bază cu suma de Lei 1000— «Legatului Ioan Manu măestru pantofar și soția Ana n. Avrigean» din tristul incident al decedării neuitatei sale soții Ana, întâmplată în 5 Iulie a. c. Scopul legatului este ajutorarea văduvelor și orfanilor meseriașilor români din Sibiu.

2. Membrul Ioan Mohan, culeg.-tipograf a dăruit fondului «Andrei Șaguna» pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor meseriașilor români Lei 100— în memoria neuitatului său tată Nicolae Mohan, cul.-tip. în pensiune, răposat în 2 Sept. n. c.

3. Vornicul ospeteilor Ioan Imbăruș a colectat Lei 200 la «Legatul Alexandru Chidu» pentru ajutorarea copiilor din sub. inferior al Sibiului aplicați la meserii, dela nuntașii tinerilor Nicolae Ciontea, calfă măsar cu Victoria Chidu, fiind ca nași George Pascu, dir. la trib. Sibiu, cu dna.

Sibiu, 4 Septembrie 1923.

G. Poponea, prez.

St. Duca, secretar.

Prăvălia românească
de manufactură și mărfuri mărunte

VASILIE HOZA

◆ Sibiu, Piața Huet Nr. 6 ◆

(143) (fost Grandmagazin). 1-10

Au sosit: Mărfuri de toamnă, barcheturi, basmale de lână toate calitățile, sfetere de lână pentru bărbați, femei și copii, pânzării, stofe, satenuri cu flori de căptușeli și tot felul de mărfuri mărunte ce aparțin branșei de manufactură cu prețurile cele mai solide.

Haine bisericesti și prapori
din cele mai bune materii, în toate colorile.

— Prețuri convenabile. —

Cu toată stima **Vasilie Hoza.**

S'a reîntors

Dr. ITTU,

medic practic, universal și dentist

Ordinează zilnic în:

Sibiu, str. Regina Maria Nr. 36

◆ (fosta strada Cisnădiei) ◆

(141) 2-5

Tratament special de tuberculoză.

Intreprindere nouă! Industrie română!

Turnătorie de fer și metal

Sibiu, str. Dorobanților 34

— fosta strada Lungă —

Primește orice comandă pentru turnat după model sau după obiecte. :: ::

Reparații de orice fel: Motoare, mori, construcții de fer și apaduct, garnituri de treerat, instalațiuni electrice etc.

(81) 9- **Buzdughină și Hoza**

Sibiu, str. Dorobanților 14.

**ATELIER SPECIAL
DE PICTURI DE FIRME**

precum și specialități de lustruire de mobile și binale în colorii de ulei, lac și Email.

(63) 17-25 **N. Tălmăcean,**
Sibiu, strada Mitropoliei 30.

Cel mai mare depozit de
Mașini de bucătărie
(cupatoare pentru culină),

neîntrecute în soliditate și construcție perfectă, peste 8000 bucăți vândute, precum și

CASSE DE BANI

(Wertheim) din fier și oțel, sigure contra focului și spargerii, pentru cari dau deplină garanție, se află totdeauna gata cu prețurile cele mai moderate la (97) 13-29

E. Purece,

fabrică de casse de bani și lăcătușerie de construcție, Sibiu, str. Gen. Averescu (fostă Gușteritel) 34.

Reclama e sufletul comerțului.

Se caută o moară

cu motor stabil de 8-10 HP. în stare bună de funcțiune. Ofertele cu comunicarea prețului să se trimită pe adresa Parteniu Ungur, paroh Târnava posta Branșca. (142) 1-3

Dr. Ernest Fink,

(139) medic în Agnita 2-3

dă consultații în piață, lângă farmacia veche a lui Fröhlich.

Am onoare a atrage atențiunea Onor. public din Sibiu și jur asupra întreprinderii mele de

POMPE FUNEBRE

SIBIU, strada Horia (Faurului) Nr. 1

și asupra depozitului bogat asortat cu toți articlii necesari pentru înmormântări dela cele mai pompoase până la cele mai simple cu prețuri convenabile. Oferindu-mi serviciul prompt și conștientos rog Onor. public pentru binevoitorul sprijin.

(66) 9-

Cu stimă: **Victor Kremer,**
întreprinzător de pompe funebre.

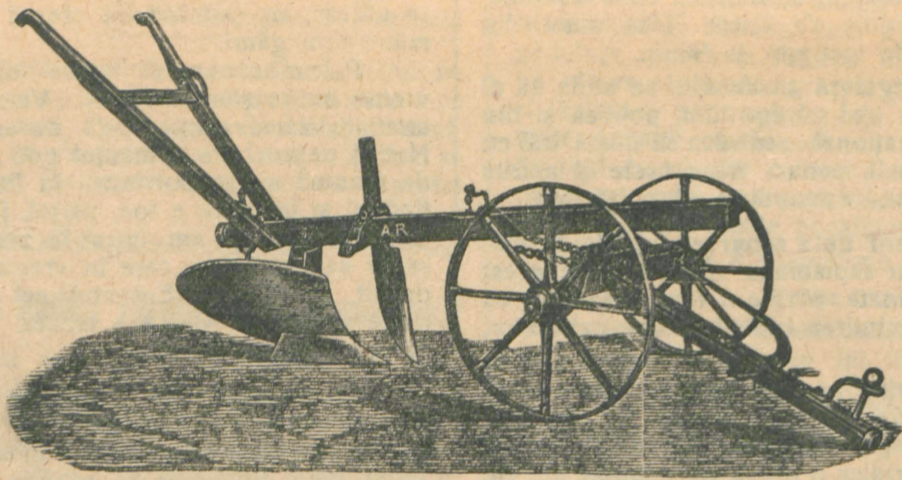
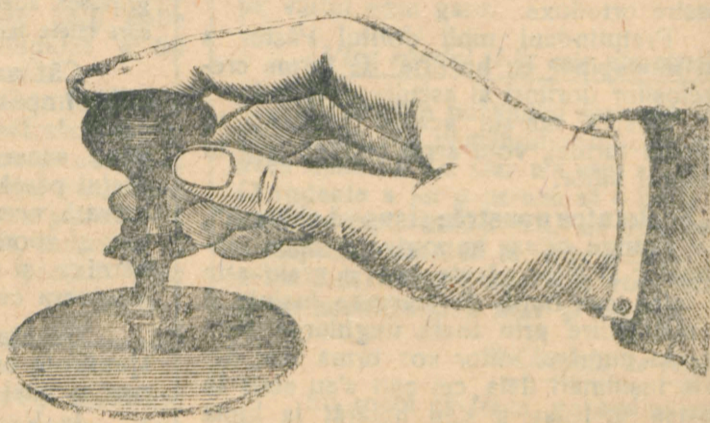
Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Tribunei Nr. 14.

Execută tot felul de stampile din cauciuc, diferite medaloane, precum și sigile din metal pentru sigilarea în ceară, mașini de numerotat și cu data zilei din metal și orice lucrări ce se țin de branșa aceasta.

Comandele să se adreseze la „Librăria arhidiecezană”, Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45 sau direct la fabrică. (102) 8-

Pluguri cu o brazdă

— bucată Lei 600 —

Pluguri schimbătoare

— patent „Bieger” bucată Lei 500 —

avem permanent în depozitele noastre!

La cumpărarea deodată a 10 pluguri, primiți pe deasupra

— **Un plug gratuit!** — (135) 4-4

Prețurile de mai sus se înțeleg pentru pluguri fără

:: :: roțile loco depozitele noastre. :: ::

DEPARTAMENTUL MAȘINILOR

— Sibiu, strada Sării Nr. 22. —

SUCURSALE: Mediaș: Piața Cazarmei Nr. 15. — Sighișoara, strada Baier Nr. 47.
Târgul-Murâș, Piața Mihaiu Viteazul. Brașov, str. Michael Weisz Nr. 17.

◆ Tot felul de mașini agricole avem permanent în depozit! ◆